

kan dog ikke paalægges det offentlige Merudgifter, som hidrører fra Anvendelsen af kostbarere Materiale end det, der var anvendt før Sygdommens Optræden.

Hvis en Besætning af det offentlige har været afspærret, og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været til Stede, bliver der at erstatte Ejeren det Tab, han har lidt ved de tagne Forholdsregler; dog ydes der ikke Erstatning for Afspærring, der har været forårsaget ved, at Besætningen virkelig har været udsat for Smitte, selv om det viser sig, at Sygdommen ikke kommer til Udbrud i den paagældende Besætning. Om Erstatningens Størrelse har Politimesteren efter Forhandling med den skadelidte at gøre Indstilling gennem den vedkommende Amtmand til Landbrugsministeren, der derpaa resolverer i Sagen; for Staden København sker Indstillingen af Politidirektøren. Intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa saadan Erstatning kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornøjet med den ham tillagte Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taksation af 3 uvildige, af Retten udmeldte Mænd; Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige.

Naar en Ejer paa Grund af Uformuenhed ikke kan udrede de ham efter de foregaaende Bestemmelser paahvilende Udgifter, udredes disse af det offentlige i Overensstemmelse med Reglerne i § 8.

De ovenfor omhandlede Erstatninger afholdes foreløbig helt af Amtsrepartitionsfonden eller vedkommende kommunale Kasse (§ 8), saaledes at den paa Statskassen faldende Andel i Udgiften godtgøres Kasserne ved den i § 8, sidste Stykke, nævnte aarlige Opgørelse.

Alle Udgifter ved Forretninger, som udføres af Dyrlægen efter det offentliges Foranstaltning, derunder ogsaa Forretninger efter denne Lovs § 4, udredes udenfor de Tilfælde, for hvilke der ovenfor er givet anden Bestemmelse, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden, i København og de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg dog udenfor København senere bliver at fordele paa Amtets samtlige Købstæder. Paa samme Maade afholdes forskudsvis Udgifterne ved saadanne Ejeren paahvilende Foranstaltninger, som det offentlige har maattet lade udføre paa hans Regning, jfr. § 7.

## § 20.

For de i det offentliges Tjeneste udførte Forretninger tilkommer der Dyrlægen 8 Kr. for hver halve Dag, beregnet til 4 Timer, han derpaa anvender, hvilken Betaling ogsaa erlægges, naar Forretningen medtager kortere Tid. I Regelen kan en Dyrlæge ikke oppebære mere end 16 Kr. for en Dag, dog kan det offentlige tilstaa ham 20 Kr., naar det i særlige Tilfælde paalægges ham at fortsætte Arbejdet udover 8 Timer paa en Dag. Udfører Dyrlægen mere end 1 offentlig Forretning paa samme Dag, erholder han for hver følgende Forretning en Betaling af 2 Kr.

For Rejser udover 2 km fra Dyrlægens Bopæl tilkommer der Dyrlægen Befordringsgodtgørelse svarende til den paa de forskellige Egne af Landet for Læger gældende Kørselspris, hvilken amtsvis fastsættes af Justitsministeren for 3 Aar ad Gangen (jfr. § 17 i Lov af 21. April 1914 om Embedslægevæsenet). Hvor Jernbane benyttes, gælder de almindelige Takster for 2den Klasse.

For Obduktion af en Hund eller et andet mindre Dyr tilkommer der Dyrlægen 5 Kr. og af en Hest eller et Stykke Kvæg 10 Kr.; dog skal han for flere paa samme Sted paa en Dag foretagne Obduktioner kun have fuld Betaling for den første og derefter halv Betaling for hver af de følgende. Betalingen for de paa en Dag foretagne Obduktioner maa derhos ikke overstige 30 Kr. For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger tilkommer der ikke Dyrlægen nogen særlig Betaling.